

Teisipäev, 24. märts 2009

39. tunnistab maapiirkondade potentsiaali aidata kaasa keskkonna kaitsmisele keskkonnasõbraliku tegevuse ning alternatiivsete energiaallikate, nagu biokütused, arendamisega, pidades eriti silmas läbivaatamise käigus maaelu arengu poliitikas välja toodud nelja uut väljakutset, nagu bioloogiline mitmekesisus ja taastuvenergia;

40. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.

---

## Naiste suguelundite moonutamise vastane võitlus ELis

P6\_TA(2009)0161

**Euroopa Parlamendi 24. märtsi 2009. aasta resolutsioon naiste suguelundite moonutamise vastase võitluse kohta Euroopa Liidus (2008/2071(INI))**

(2010/C 117 E/09)

*Euroopa Parlament,*

- võttes arvesse 1948. aastal vastu võetud inimõiguste ülddeklaratsiooni artikleid 2, 3 ja 5;
- võttes arvesse 1966. aastal vastu võetud ÜRO kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelise pakti artikleid 2, 3 ja 26;
- võttes eriti arvesse 1979. aasta naiste diskrimineerimise kõigi vormide likvideerimise konventsiooni artikli 5 punkti a;
- võttes arvesse ÜRO Peaassamblee poolt 20. novembril 1989. aastal vastu võetud lapse õiguste konventsiooni artikli 2 lõiget 1, artikli 19 lõiget 1, artikli 24 lõiget 3 ning artikleid 34 ja 39;
- võttes arvesse 1989. aasta piinamise ning muude julmade, ebainimlike või inimväärikust alandavate kohtlemis- ja karistamisviiside vastast ÜRO konventsiooni;
- võttes arvesse lapse õiguste ja heaolu Aafrika hartat (1990);
- võttes arvesse ÜRO naiste diskrimineerimise likvideerimise komisjoni 1992. aastal vastu võetud soovitus nr 19 artiklit 1, artikli 2 punkti f, artiklit 5, artikli 10 punkti c ning artikleid 12 ja 16;
- võttes arvesse 1993. aasta juunis toimunud inimõiguste ülemaailmsel konverentsil vastu võetud Viini deklaratsiooni ja tegevuskava;
- võttes arvesse ÜRO Peaassamblee 1993. aasta detsembris vastu võetud deklaratsiooni naistevastase vägivalda likvideerimise kohta, esimest rahvusvahelist inimõigustealast dokumenti, mis käsitleb ainult naiste vastu suunatud vägivalda;
- võttes arvesse Kairos 13. septembril 1994. aastal vastu võetud ÜRO rahvastiku ja arengu konverentsi deklaratsiooni ja tegevuskava;

Teisipäev, 24. märts 2009

- võttes arvesse Pekingis 15. septembril 1995. aastal vastu võetud naiste maailmakonverentsi deklaratsiooni ja tegevuskava;
- võttes arvesse oma 15. juuni 1995. aasta resolutsiooni ÜRO neljanda naiste maailmakonverentsi kohta: võitlus soolise võrdõiguslikkuse, arengu ja rahu eest <sup>(1)</sup>;
- võttes arvesse oma 13. märtsi 1997. aasta resolutsiooni naiste õiguste rikkumise kohta <sup>(2)</sup>;
- võttes arvesse 12. märtsil 1999. aastal ÜRO naiste olukorra komisjoni poolt vastu võetud naiste diskrimineerimise kõigi vormide likvideerimist käsitleva konventsiooni fakultatiivprotokoll;
- võttes arvesse Euroopa Nõukogu naiste ja meeste võrdsete võimaluste komisjoni 12. aprilli 1999. aasta resolutsiooni naiste suguelundite moonutamise kohta;
- võttes arvesse oma 16. aprilli 1999. aasta seisukohta, milles käsitletakse muudetud ettepanekut võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus, millega võetakse vastu ühenduse tegevusprogramm (DAPHNE programm) laste, noorte ja naiste vastu suunatud vägivalda ennetamiseks <sup>(3)</sup>;
- võttes arvesse oma 18. mai 2000. aasta resolutsiooni Pekingi tegevusprogrammi järelmeetmete kohta <sup>(4)</sup>;
- võttes arvesse oma 15. juuni 2000. aasta resolutsiooni 5.–9. juunini 2000 toimunud ÜRO Peaassamblee eristungi „Naised 2000: sooline võrdõiguslikkus, areng ja rahu XXI sajandiks“ tulemuste kohta <sup>(5)</sup>;
- võttes arvesse 23. juunil 2000. aastal allkirjastatud AKV-ELi partnerluslepingut (Cotonou leping) ja selle finantsprotokoll;
- võttes arvesse põhiõiguste harta väljakuulutamist Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni poolt 7. detsembril 2000. aastal Euroopa Ülemkogu Nice'i kohtumisel;
- võttes arvesse oma 14. detsembri 2000. aasta otsust lisada naiste suguelundite moonutamise küsimus DAPHNE programmi 2001. aasta eelarve artiklisse B5-802;
- võttes arvesse Euroopa Nõukogu Parlamentaarse Assamblee 22. mai 2001. aasta resolutsiooni 1247(2001) naiste suguelundite moonutamise kohta;
- võttes arvesse Euroopa Nõukogu Parlamentaarse Assamblee 3. mail 2001. aastal vastu võetud raportit naiste suguelundite moonutamise kohta;
- võttes arvesse oma 20. septembri 2001. aasta resolutsiooni naiste suguelundite moonutamise kohta <sup>(6)</sup>;
- võttes arvesse ÜRO inimõiguste komisjoni 22. aprilli 2003. aasta resolutsiooni 2003/28, milles 6. veebruar kuulutati rahvusvaheliseks naiste suguelundite moonutamise vastaseks päevaks;
- võttes arvesse 2003. aastal vastu võetud ja 25. novembril 2005. aastal jõustunud Aafrika inimõiguste ja rahvaste õiguste harta lisaprotokoll (Maputo protokoll) artikleid 2, 5, 6 ja 19;

<sup>(1)</sup> EÜT C 166, 3.7.1995, lk 92.

<sup>(2)</sup> EÜT C 115, 14.4.1997, lk 172.

<sup>(3)</sup> EÜT C 219, 30.7.1999, lk 497.

<sup>(4)</sup> EÜT C 59, 23.2.2001, lk 258.

<sup>(5)</sup> EÜT C 67, 1.3.2001, lk 289.

<sup>(6)</sup> EÜT C 77 E, 28.3.2002, lk 126.

**Teisipäev, 24. märts 2009**

- võttes arvesse petitsiooni 298/2007, mille esitas Euroopa Parlamendi liige Cristiana Muscardini 27. märtsil 2007;
  - võttes arvesse oma 16. jaanuari 2008. aasta resolutsiooni Euroopa Liidu lapse õiguste strateegia väljatöötamise kohta <sup>(1)</sup>;
  - võttes arvesse ELi lepingu artikleid 6 ja 7 inimõiguste austamise kohta (üldpõhimõtted) ja EÜ asutamislepingu artikleid 12 ja 13 mittediskrimineerimise kohta;
  - võttes arvesse kodukorra artiklit 45;
  - võttes arvesse naiste õiguste ja soolise võrdsuse komisjoni raportit (A6-0054/2009),
- A. arvestades, et Maailma Terviseorganisatsiooni (WHO) poolt kogutud andmetel on suguelundeid moonutatud 100 kuni 140 miljonil naisel ja tütarlapsel maailmas ning et WHO ja ÜRO Rahvastikufondi andmetel ähvardab igal aastal umbes kahte kuni kolme miljonit naist oht langeda selle raskelt invaliidistava tava ohvriks;
- B. arvestades, et igal aastal moonutatakse umbes 180 tuhandel Euroopasse emigreerunud naisel suguelundeid või nad kuuluvad riskirühma;
- C. arvestades, et Maailma Terviseorganisatsiooni andmetel on see tava levinud vähemalt 28 Aafrika riigis ning mõnedes Aasia ja Lähis-Ida riikides;
- D. arvestades, et naistevastane vägivald, kaasa arvatud naiste suguelundite moonutamine, tuleneb sotsiaalsetest struktuuridest, mis põhinevad soolisel ebavõrdsusel ning tasakaalustamata võimu-, valitsemis- ja kontrollisuhetel, mille puhul inimese põhiõiguse, nimelt isikupuutumatus rikkumise üheks põhjuseks on sotsiaalne ja perekondlik surve;
- E. arvestades, et sunniviisiliselt läbiviidavad tütarlaste suguelundite moonutamised tuleb kõige karmimalt hukka mõista ning et need kujutavad endast lapsi ja nende õigusi kaitsvate rahvusvaheliste ja siseriiklike õigusaktide ilmselget rikkumist;
- F. arvestades, et Maailma Terviseorganisatsioon on tuvastanud naiste suguelundite moonutamise neli tüüpi, alates kliitori osalisest või täielikust eemaldamisest (clitorydectomy) ning kliitori ja väikeste häbememokkade eemaldamisest (excision), millest viimane moodustab 85 % naiste suguelundite moonutamise juhtudest, kuni kõige äärmuslikumate vormide infibulatsiooni (eemaldatakse kõik välissuguelundid, tupeava õmmeldakse kokku ning jäetakse vaid väike pilu) ja sisselõigete tegemiseni kliitorisse ja häbememokkadesse (introcision);
- G. arvestades, et naiste suguelundite mis tahes moonutamise näol – mis tahes ulatuses – on tegemist vägivaldaga naiste vastu, mis kujutab endast nende põhiõiguste, konkreetsemalt isiku- ja kehalise puutumatus ning vaimse tervise õiguse, samuti seksuaal- ja soojätkamistervise rikkumist, ja et sellist rikkumist ei saa mingil juhul õigustada eri kultuuriliste traditsioonide austamise või initsiatsioonitseremooniatega;
- H. arvestades, et Euroopas on suguelundeid moonutatud umbes 500 000 naisel ning eelkõige siserändajate ja pagulaste perekondades on selline ümberlõikamine tavaline ja selleks saadetakse tütarlapsi isegi kodumaale tagasi;
- I. arvestades, et naiste suguelundite moonutamine kahjustab selle üle elanud naiste ja tütarlaste füüsilist ja vaimset tervist väga tõsiselt ja pöördumatult lühemas ja pikemas perspektiivis ning on raske kallalekippumine nende isikule ja isikupuutumatus; ja see võib mõnedel juhtudel lõppeda surmaga; arvestades, et primitiivsete vahendite kasutamisel ja antiseptiliste ettevaatusabinõude puudumisel on kahjulikud kõrvalmõjud, nii et suguline vahetamine ja sünnitus võivad olla valulised, elundeid kahjustatakse pöördumatult ning võib täheldada tüsistusi (nagu verejooks, šokiseisund, nakkused, AIDSi-viiruse ülekandmine, teetanus, healoomulised kasvaja) ning raskeid tüsistusi raseduse ja sünnituse ajal;

<sup>(1)</sup> ELT C 41 E, 19.2.2009, lk 24.

Teisipäev, 24. märts 2009

- J. arvestades, et naiste suguelundite moonutamine, mis kujutab endast mitmetes rahvusvahelistes lepingutes sätestatud naiste ja tütarlaste õiguste rikkumist, on liikmesriikide kriminaalõiguses keelatud ja rikub Euroopa Liidu põhiõiguste harta põhimõtteid;
- K. arvestades, et oma 16. jaanuari 2008. aasta resolutsioonis nõuab Euroopa Parlament samuti tungival, et liikmesriigid võtaksid vastu erinormid naiste suguelundite moonutamise kohta, mille alusel saaks algatada kriminaalmenetluse selliseid protseduure laste peal läbi viinud isikute vastu;
- L. arvestades, et naiste diskrimineerimise kõigi vormide likvideerimist käsitlevas konventsioonis nõutakse osavõtvatelt riikidelt sobivate meetmete rakendamist, et ära muuta või tühistada kehtivad seadused, määrused, tavad ja praktika, mis kujutavad endast naiste diskrimineerimist, ning kõigi vastavate abinõude rakendamist, et muuta meeste ja naiste käitumise sotsiaalseid ja kultuurilisi mudeleid, et välja juurida eelarvamused ning kaotada tavad ja kogu muu praktika, mis rajanevad ideel, et üks sugu on mittetäisväärtuslik või teisest üle, või ideel, et mehed ja naised peavad täitma stereotüüpseid rolle;
- M. arvestades, et 1989. aastal vastu võetud lapse õiguste konventsioonis sätestatakse, et osalejariigid tunnustavad konventsioonis esitatud õigusi ja tagavad need igale nende jurisdiktsiooni jäävale lapsele ilma igasuguse diskrimineerimiseta sõltumata lapse soost, ning rakendavad kõiki tõhusaid ja vajalikke abinõusid kaotamiseks pärimuslikud tavad, mis ohustavad laste tervist;
- N. arvestades, et lapse õiguste ja heaolu Aafrika harta soovitab allakirjutanud riikidel kõrvaldada sotsiaalsed ja kultuuritavad, mis kahjustavad lapse heaolu, väarikust, normaalset kasvamist ja arengut;
- O. arvestades, et 1993. aasta juunis vastu võetud Viini deklaratsiooni ja tegevuskava punktis 18 sätestatakse, et naiste ja tütarlaste inimõigused on üldiste inimõiguste lahutamatu, oluline ja jagamatu osa;
- P. arvestades, et ÜRO 1993. aasta naistevastase vägivalla lõpetamise deklaratsiooni artiklis 2 viidatakse sõnaselgelt naiste suguorganite moonutamise praktikale ja teistele naisi kahjustavatele tavadele;
- Q. arvestades, et nimetatud deklaratsiooni artiklis 4 nähakse ette, et riigid on kohustatud mõistma hukka naistevastase vägivalla ja mitte tooma ettekäändeks kombeid, tavasid või religioosseid kaalutlusi vägivalla likvideerimise vältimiseks;
- R. arvestades, et 1994. aastal Kairos toimunud rahvusvahelise rahvastiku- ja arengukonverentsi tegevusprogramm näeb ette, et valitsused likvideeriks naiste suguelundite moonutamise praktika kõikjal ning toetaksid valitsusväliseid ja usuorganisatsioone, mis võitlevad selle tava vastu;
- S. arvestades, et Pekingis toimunud neljandal naiste maailmakonverentsil heaks kiidetud tegevusprogrammis kutsutakse valitsusi üles tugevdama õigusakte, reformima institutsioone, edendama norme ja tavasid, mille eesmärgiks on naistevastase diskrimineerimise, sealhulgas naiste suguelundite moonutamise likvideerimine;
- T. arvestades, et AKV-ELi partnerlusleping (Cotonou leping) rajaneb neil üldtunnustatud põhimõtetel ja sisaldab naiste suguelundite moonutamise vastaseid sätteid (artikkel 9 lepingu oluliste osade kohta, sealhulgas isikuõiguste austamine ning artiklid 25 ja 31 vastavalt sotsiaalse arengu ja soolise võrdsuslikkuse kohta);
- U. arvestades, et 3. mail 2001. aastal Euroopa Nõukogu Parlamentaarse Assamblee poolt vastu võetud aruandes nõutakse naiste suguorganite moonutamise praktika keelustamist ja peetakse seda Euroopa inimõiguste konventsiooni artikli 3 alusel ebainimlikuks kohtlemiseks; tuletab meelde, et kultuuride ning kommete ja tavade kaitsmine ei ole olulisem kui põhiõiguste austamine ja piinamisena klassifitseeritavate tavade seadusega keelustamine;

**Teisipäev, 24. märts 2009**

- V. arvestades, et nõukogu ja komisjon tunnistavad ELi ühtse rände- ja varjupaigapoliitika raames, et naiste suguelundite moonutamine on isikuõiguste rikkumine; arvestades, vanemate poolt esitatavate varjupaigataotleste suurenev arv on põhjendatud ohuga, mis neid ähvardab nende kodumaal, sest nad on keeldunud andmast nõusolekut oma tütre suguelundite moonutamiseks;
- W. arvestades, et kahjuks ei taga vanematele varjupaigataotleja staatuse andmine, et laps pääseb naiste suguelundite moonutamise ohust, mis mõnel juhul viiakse läbi pärast perekonna elama asumist vastuvõtvast ELi riigis;
- X. arvestades, et ELi volinike Ferrero-Waldneri ja Micheli 5. veebruari 2008. aasta deklaratsioonis mõistetakse sellised vastuvõetamatud tavad nii ELis kui ka kolmandates riikides selgelt hukka ja rõhutatakse, et naiste õiguste rikkumist ei või mingi põhjusel õigustada kultuurilise relativismi või kommete ja tavadega;
- Y. arvestades, et riikide noorte- ja perekeskused ja -asutused võivad pakkuda peredele õigeaegselt abi, et oleks võimalik preventiivselt tegutseda naiste suguelundite moonutamise vastu,
1. mõistab karmilt hukka naiste suguelundite moonutamise praktika kui isiku põhiõiguste rikkumise ning samuti kui naiste ja tütarlaste isikupuutumatus ja isiksuse toore rikkumise ning peab seda raskeks kuriteoks ühiskonna silmis;
  2. palub komisjonil ja liikmesriikidel töötada välja terviklik strateegia ning tegevuskavad, et kaotada naiste suguelundite moonutamine Euroopa Liidus ning võimaldada tegelikel ja võimalikel ohvritel saada vajalikku kaitset, kasutades selleks õigus- ja haldusnorme, ennetavaid, haridusalaseid ning sotsiaalseid meetmeid, eelkõige laialdast teabelevi haavatavatele rühmadele kättesaadavate olemasolevate kaitsemehhanismide kohta;
  3. nõuab, et eraldi tuleb läbi vaadata iga varjupaigataotlus, mille vanemad on teinud põhjendusel, et nad on oma kodumaal ohus, kuna nad on keeldunud andmast nõusolekut oma tütre suguelundite moonutamiseks, ning tagada, et selliseid taotlusi toetab põhjalik tõendusmaterjal, milles on arvesse võetud taotluse kvaliteeti, varjupaigataotleja isikut ja usaldusvärsust ning seda, kas taotluse esitamise motiiv on ehtne;
  4. nõuab, et naise ja tütarlapse, kellele antakse naiste suguelundite moonutamise ohu tõttu ELis varjupaik, kontrolliks ennetava meetmena korrapäraselt tervishoiuasutused ja/või arstid, et kaitsta neid ohu eest, et suguelundite moonutamine viiakse hiljem läbi ELis; on seisukohal, et see meede ei ole nende naiste ja tütarlaste suhtes diskrimineeriv, vaid on üks viis tagada naiste suguelundite moonutamise keelu järgimine ELis;
  5. nõuab, et selle tervikliku strateegiaga kaasneksid haridusprogrammid ning riigisiseste ja rahvusvaheliste teadlikkuse tõstmise kampaaniate korraldamine;
  6. toetab Europoli algatust korraldada ELi politseijõudude kokkusaamine eesmärgiga tugevdada naiste suguelundite moonutamise vastast võitlust, käsitleda probleeme, nagu vähene avalduste arv, raskused tunnistajate ja tõendite leidmisel, ning astuda tõhusaid samme, et algatada kuriteo toimepannud isikute suhtes kriminaalmenetlus; sel eesmärgil kutsub liikmesriike üles kaaluma võimalikke lisameetmeid ohvrite kaitseks pärast seda, kui nad on endast teatanud;
  7. juhhib tähelepanu sellele, et ülalmainitud Maputo protokollis nimetatud meetmed selliste kahjustavate tavade nagu suguelundite moonutamise likvideerimiseks hõlmavad järgmist: avalikkuse teadlikkuse tõstmine teabe, ametliku ja vabahariduse ning kampaaniate abil, naiste suguelundite moonutamise kõikide vormide, kaasa arvatud operatsiooni meditsiinipersonali poolt läbiviimise seadusega keelustamine ja karistuste sätestamine, ohvrite toetamine, pakkudes neile tervishoiuteenuseid, õigusabi ja psühholoogilist nõustamist, ning kahjustavate tavade või vägivalda, väärkohtlemise ja sallimatuse muude vormide potentsiaalseteks ohvriteks olevate naiste koolitamine ja kaitse;

Teisipäev, 24. märts 2009

8. palub liikmesriikidel välja selgitada naiste suguelundite moonutamise tegelike ja võimalike ohvrite arv igas riigis eraldi, võttes arvesse asjaolu, et paljudes riikides pole andmed kättesaadavad ning puuduvad ka ühtlustatud süsteemid andmete kogumiseks;
9. nõuab naiste suguelundite moonutamise jälgimiseks ja vastava andmepanga loomiseks Euroopa tervishoiuprotokolli loomist, mis võiks tulla kasuks statistika kogumisel ja teabekampaaniate korraldamisel sisse-rändajate probleemsetes kogukondades;
10. kutsub liikmesriike üles koguma teaduslikke andmeid, mis toetaksid Maailma Terviseorganisatsiooni tema töös naiste suguelundite moonutamise vastu võitlemisel Euroopa territooriumil ja kõigil teistel mandritel;
11. kutsub komisjoni üles lisama asjaomaste riikidega peetavatesse koostööalastesse läbirääkimistesse ja sõlmitavatesse lepingutesse klausli naiste suguelundite moonutamise likvideerimise kohta;
12. nõuab eri tasanditel kasutatavate heade tavade kogumist, nende mõjude analüüsi (võimaluse korral DAPHNE III rahastatud projektide ja nende projektide raames saadud tulemuste abil) ning kõnealuste andmete laialdast levitamist ning seejuures ekspertide praktilistele ja teoreetilistele kogemustele tuginemist;
13. juhhib tähelepanu asjaolule, et riikide keskused ja institutsioonid täidavad olulist rolli ohvrite kindlakstegemisel ja naiste suguelundite moonutamise tava vastaste ettevaatusabinõude võtmisel;
14. palub tegevdada olemasolevaid Euroopa võrgustikke, mille eesmärk on ära hoida kahjulikke kombeid ja tavasid näiteks koolituskursuste korraldamisega sektoris tegutsevatele valitsusväliste organisatsioonidele, kohalikele mittetulundusorganisatsioonidele ja sektori töötajatele, ning edendada selliste võrgustike loomist;
15. tunnustab paljude rahvusvaheliste ja riigisiseste valitsusväliste organisatsioonide, teadusasutuste, Euroopas aset leidva naiste suguelundite moonutamise tõkestamise Euroopa võrgu ning selle teemaga tegelevate inimeste olulist panust, kes tänu muu hulgas ÜRO ametite ja programmi DAPHNE kaudu toimuvale rahastamisele arendavad mitmesuguseid projekte, et tõsta teadlikkust, tõkestada naiste suguelundite moonutamist ja see kaotada; on seisukohal, et valitsusväliste organisatsioonide ja eri kogukondadel põhinevate organisatsioonide vaheliste võrkude ülesehitamine riiklikul, piirkondlikul ja rahvusvahelisel tasandil on kahtlemata põhjaneva tähtsusega edu jaoks naiste suguelundite moonutamise likvideerimisel ning teabe ja kogemuste vahetamisel;
16. juhhib tähelepanu asjaolule, et nõukogu direktiivi 2004/83/EÜ<sup>(1)</sup> (miinimumnõuete kohta, mida kolmandate riikide kodanikud ja kodakondsuseta isikud peavad täitma, et saada pagulase või muul põhjusel rahvusvahelist kaitset vajava isiku staatus) artiklis 10 täpsustatakse, et soolisi aspekte võib võtta arvesse, ilma et need iseenesest looksid eelduse artikli 10 kohaldamiseks;
17. nõuab, et nii Euroopa Liidu Põhiõiguste Amet kui ka Euroopa Soolise Võrdõiguslikkuse Instituut asuksid oma mitmeaastaste ja/või aastaste töökavade raames juhtima naiste suguelundite moonutamise vastast võitlust; on arvamisel, et nimetatud asutused võivad tegeleda prioriteetsete teadusuuringutega ja/või teadlikkuse tõstmisega, mis võiks kaasa aidata naiste suguelundite moonutamise nähtuse tundmise parandamisele Euroopa tasandil;
18. peab hädavajalikuks korraldada asjaomastes riikides arutelufoorumeid, reformida traditsioonilisi õigusnorme, käsitleda naiste suguelundite moonutamise teemat koolitundides ning edendada koostööd ümberlõikamata naistega;
19. nõuab tungival, et Euroopa Liit ja liikmesriigid teeksid koostööd olemasolevate õigusaktide ühtlustamiseks ja – juhul kui olemasolevad õigusaktid osutuvad sobimatuteks – uue asjakohase õigusakti kavandamiseks, et kaitsta inimõigusi, isikupuutumatus, südametunnistusevabadust ja õigust tervisele;

(1) ELT L 304, 30.9.2004, lk 12.

**Teisipäev, 24. märts 2009**

20. palub liikmesriikidel tagada naiste suguelundite moonutamist käsitlevate kehtivate õigusaktide järgimine või lisada õigusaktidesse karistused sellisel viisil tekitatud ülraskete kehavigastuste eest, kui sellist praktikat rakendatakse Euroopa Liidu piires, ning aidata kaasa naiste suguelundite moonutamise ennetamisele ja sellevastasele võitlusele, tõstes kaasaatud professionaalide (sotsiaaltöötajad, õpetajad, politseijõud, tervishoiutöötajad) teadlikkust, võimaldades neil juhtumid eos ära tunda, ning teha kõik selleks, et saavutada 27 liikmesriigi kehtivate õigusaktide võimalikult suur ühtlustamine;
21. kutsub liikmesriike üles kohustama üldarste, arste ja haigla personali teatama naiste suguelundite moonutamisest tervishoiuasutustele ja/või politseile;
22. kutsub liikmesriike üles vastu võtma naiste suguelundite moonutamist käsitlevaid eriõigusakte või alustama kehtivate õigusaktide alusel kriminaalmenetluse kõigi isikute suhtes, kes teostavad suguelundite moonutamist;
23. kutsub Euroopa Liitu ja liikmesriike üles tuvastama, hukka mõistma ja karistama kõnealust praktikat, kohaldades terviklikku strateegiat, mis arvestab sisserändajate rühma normatiivset, tervishoiualast, sotsiaalset ja integratsioonialast mõõdet; nõuab eelkõige määratleda sisserännet käsitlevates asjakohastes direktiivides suguelundite moonutamine kui õigusrikkumine ja kehtestada asjakohased sanktsioonid nimetatud kuriteos süüdi olevate isikute vastu, kui sellist praktikat on rakendatud Euroopa Liidu piires;
24. nõuab alalist tehnilist ühtlustamist ja kontaktpunktide loomist liikmesriikide ühendamiseks ning sideme tagamiseks liikmesriikide ja Aafrika institutsioonide vahel; on arvamisel, et nimetatud punktides peaksid töötama naiste suguelundite moonutamise valdkonna spetsialistid ning tähtsamate Euroopa ja Aafrika naisteorganisatsioonide esindajad;
25. nõuab tungivalt kindlameelset vastuseisu kliitorisse sisselõigete tegemisele ja teistele meditsiinilistele meetoditele, mida on pakutud kompromisslahenduseks kliitori ümberlõikamisele ja identiteeti määravate pärimuslike traditsioonide austamisele, sest see tähendaks üksnes naiste suguelundite moonutamise tavade õigustamist ja aktsepteerimist liidu territooriumil; kordab uuesti naiste suguelundite moonutamise täielikku ja jõulist hukkamõistu, kuna sellel puuduvad sotsiaalsed, majanduslikud, etnilised, tervisega seonduvad või muud põhjendused;
26. nõuab naiste suguelundite moonutamise praktika likvideerimist naistele ja naiste suguelundite moonutamise tava edasikandvatele peredele suunatud tugi- ja integratsioonipoliitika abil selliselt, et õigusaktide range kohaldamise ning isiku põhiõiguste ja seksuaalse enesemääramisõiguse austamise abil kaitsta naisi väärkohtlemise ja vägivalda kõikide vormide eest;
27. kinnitab, et paljude kogukondade poolt naiste ja tütarlaste tervist kahjustavate juurdunud tavade säilitamise kaitseks esitatud põhjendused on sisutud;
28. Kutsub liikmesriike üles:
- käsitlema igasugust naiste suguelundite moonutamist kuriteona sõltumata sellest, kas asjaomane naine oli selleks andnud nõusoleku või mitte, ning karistama isikut, kes kedagi aitab, õhutab, nõustab või abi muretseb, et viimane naise või tütarlapse keha kallal sellise teo ette võtaks;
  - tuvastama elanikud, kes on naiste suguelundite moonutamise kuriteo toime pannud, isegi kui kuritegu pandi toime väljaspool selle riigi piire (kuriteo eksterritoriaalsus) ning algatama nende suhtes kriminaalmenetluse ning karistama neid;
  - võtma vastu õiguslikke meetmeid, mis annavad kohtunikele või prokuröridele võimaluse rakendada tõkendeid ja ennetusmeetmeid, kui nad saavad teada juhtudest, kus naiste või tütarlaste puhul valitseb suguelundite moonutamise oht;

Teisipäev, 24. märts 2009

29. kutsub liikmesriike üles rakendama preventiivset sotsiaalmeetmete strateegiat alaealiste kaitseks riiklike programmide ja sotsiaalteenuste abil, mis ei häbimärgista sisserändajate kogukondi, mis hoiaksid sellised tavad ära ohustatud kogukondade hariduse, koolituse ja teadlikkuse taseme tõstmise abil ning pakutakse sellise tava ohvritele psühholoogilist ja meditsiinilist tuge, sealhulgas võimaluse korral tasuta taastusravi; kutsub neid samuti üles järele mõtlema, kas suguelundite moonutamise oht või risk alaealise puhul ei ole põhjuseks, mis õigustab riikide ametivõimude sekkumist, nagu seda nõuavad lastekaitse normid;

30. kutsub liikmesriike üles koostama tervishoiutöötajate, kasvatajate ja sotsiaaltöötajate jaoks suunised, eesmärgiga teavitada lapsevanemaid austaval viisil ning vajaduse korral tõlkide abil naiste suguelundite moonutamisega kaasnevatest tohutustest ohtudest ning selgitada neile tõsiasja, et liikmesriikides käsitatakse selliseid tavasid kuriteona; kutsub neid samuti üles tegema koostööd ning rahastama selliste võrgustike ja valitsusväliste organisatsioonide tööd, kes teevad naiste suguelundite moonutamise alast haridus-, teadlikkuse tõstmise ja vahendustööd tihedas kontaktis perede ja kogukondadega;

31. kutsub liikmesriike üles andma kirjaoskamatule elanikkonnale mõistetavat ja täpset teavet, eelkõige liikmesriikide konsulaatide kaudu viisade väljastamisel; on seisukohal, et immigratsiooniametid peavad ka vastuvõtjariiki saabumisel jagama teavet seadusandliku keelu põhjuste kohta, et pered mõistaksid, et traditsioonilise toiminguga keeld ei ole mingil juhul mõeldud kultuurilise rünnakuna, vaid et see kujutab endast naiste ja tütarlaste õiguslikku kaitset; on seisukohal, et peredele tuleb selgitada kriminaalõiguslikke tagajärgi, mis võivad hõlmata vanglakaristust, kui moonutamist on võimalik tõendada;

32. nõuab naiste ja tütarlaste õigusliku seisundi parandamist riikides, kus naiste suguelundite moonutamist praktiseeritakse, et tugevdada naiste enesekindlust, sõltumatut algatusvõimet ja vastutustunnet;

33. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.

## Mitmekeelsus: Euroopa rikkus ja ühine kohustus

P6\_TA(2009)0162

### **Euroopa Parlamendi 24. märtsi 2009. aasta resolutsioon mitmekeelsuse kui Euroopa rikkuse ja ühise kohustuse kohta (2008/2225(INI))**

(2010/C 117 E/10)

*Euroopa Parlament,*

- võttes arvesse EÜ asutamislepingu artikleid 149 ja 151;
- võttes arvesse Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 21 ja 22;
- võttes arvesse UNESCO 2003. aasta vaimse kultuuripärandi kaitse konventsiooni;
- võttes arvesse komisjoni 18. septembri 2008. aasta teatist „Mitmekeelsus: Euroopa rikkus ja ühine kohustus” (KOM(2008)0566) ning teatisele lisatud komisjoni talituste töödokumente (SEK(2008)2443, SEK(2008)2444 ja SEK(2008)2445);
- võttes arvesse komisjoni 13. aprilli 2007. aasta teatist „Euroopa keeleoskuse uuringu raamistik” (KOM(2007)0184);